



## דקלה קידר - הרצאות

### "מתוך הבית שלי עד לבתים של אחרים"

#### (מתאים למבוגרים ולנוער בוגר) שעה עד שעה וחצי.

קרה לכם פעם שהלכתם לבדכם בחשיכה, ולפתע, נתקלתם בחלון מואר באור צהבהב-רך, ממנו נשקף מראה הרמוני של משפחה? אוכלים ארוחת ערב, משוחחים, מחייכים? האם עקבתם אחר מעשיהם באין רואה, בעוד שאתם משווים את חייכם לחייהם? האם חשתם קנאה, למרות שידעתם היטב שזהו רק רגע אחד - פרט מתוך תמונה גדולה ושונה בהרבה? "בתים של אחרים" הוא סיפור על התשוקה, ואולי על האובססיה, להמשיך ולתפקד כמו משפחה 'נורמלית', שלמה, מאושרת, מתפקדת - גם כשהכל קורס מסביב. הרומן מתאר שנה דרמטית ודחוסה בחייהן של אם ובתה המתבגרת, לאחר נטישת אב המשפחה בפתאומיות. ההרצאה תעסוק ביחסי בנות ואימהות, בשברים פרטיים מול שברים בספרות ועל תוצאותיהם האפשריות, ועל ההבדלים בכתבה עליהם לילדים ולנוער - מול כתיבה למבוגרים.

### מאיפה מגיעים סיפורים לעולם, והאם זה תמיד מוסרי?

#### מתאים לנוער (גילאי חטיבה ותיכון). שעה עד שעה וחצי.

באמצעות סיפורה של שלומצי, גיבורת ספרי הנוער שלי (אינו מצריך קריאה מוקדמת של הספרים ואין כל אלמנט שיווקי בהם) אני מדגימה תשובה יוצאת דופן לשאלה מאוד שכיחה. במשך תקופה ארוכה, מתוך חוסר ביטחון ביכולתי להשמיע קול של בת 14, כתבתי בשם בדוי. מבלי להתכוון, נוצרה קהילה אינטרנטית תוססת סביב שלומצי והרפתקאותיה, קהילה שפתחה את לבה בפני שלומצי ובפני עצמה. ארבע שנים עברו עד לגילוי הדרמטי והמרעיש שהכותבת היא לא בת 14, אלא אישה בת שלושים שקרובה יותר לגיל ההורים שלהם. מה הופך אירוע במציאות לכזה שראוי לספר עליו? כיצד אדם מבוגר מתמודד עם מצב שבו הוא מצד אחד מוליך שולל קהילת בני נוער, ומצד שני, מאפשר להם הנאה מסיפור שאליו הם מחכים בכיליון עיניים מדי שבוע? כיצד שומרים על אינטימיות עם חברי קהילה, מבלי לחצות גבולות? חוקים כדי לא לחצות גבולות? או למעשה- מה הגבול בין אמנות לחינוך? ובכלל, איזה טקסט עשוי לעמוד במעבר בין רשת לבין ספרות? מה בין בלוג לבין ספרות?

### כתיבת יומן בספרות: מהרנסנס ועד הבלוג מתאים לנוער (גילאי חטיבה ותיכון).

בגלל הצלחתם של ספרי יומן בעשורים האחרונים כמו "יומנו של חנוך", "יומני הנסיכה" או אפילו "דפי תמר" ויומנה של ברידג'ט ג'ונס", רוב בני הנוער סבורים כי זהו ז'אנר מודרני, אבל העובדה היא שספרי יומן החלו לפרוח כבר במאה ה-15, עם עליית ההומניזם בתקופת הרנסנס, ואני אזמין אותם למסע מקוצר ו"קליפי" בזמן עד ימינו, תוך אבחנה בסיסית בין סוגים של יומנים (ספרי יומן עם משמעות תיעודית היסטורית מהמאה ה-17, דוגמת "יומן המגיפה של דניאל דפו, ספרי יומן לתיעוד חתרני בתקופות אפלות - יומני מחלמת העולם השנייה כמו יומנה של אנה פרנק ואתי הילסום, ספרי יומן של יוצרים - ובמיוחד של יוצרות - כמו וירג'יניה וולף, לאה גולדברג ועוד.) ועד ליומנים בספרות המודרנית היום. מדוע הז'אנר הזה זוכה לפופולריות כה רבה? מה מאפשרת לנו ההצצה לחיים של אחרים? ומדוע אנשים כותבים יומנים, ובלוגים - ומה ההבדל בין כתיבה למגירה, לבין כתיבת בלוג חשוף ופומבי.